

13 มีนาคม วันช้างไทย

เทพนิมิตร ศรีปัญญา*

ช้างไทยอีก 15 ปี ใกล้สูญพันธุ์

ช้างเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมที่มีขนาดใหญ่ น้ำวิทยาศาสตร์ได้แบ่งช้างที่มีอยู่ในโลกออกเป็น 2 ชนิด คือช้างเอเชีย (*Elephas maximus*) และช้างอาฟริกา (*Loxodonta africana*) ช้างเอเชียจะมีลักษณะตัวอ้วนบึ้อม สูงประมาณ 10 ฟุต น้ำหนักโตเดิมที่ประมาณ 4 ตัน หลังโถงเหมือนหลังกุ้ง หัวกว้างมี 2 ล่อน มีหูเล็ก ขอบหูสูงไม่เกินระดับคริชะ มีขาเฉพาะตัวผู้ มีเล็บเท้าหลัง 4-5 เล็บ ฝีกให้เชื่องได้ ส่วนช้างอาฟริกาสูงใหญ่ ประตูเปรี้ยว สูงประมาณ 10 ฟุต หลังแย่น หัวแหลมเล็กมีล่อนคริชะเพียงล่อนเดียว มีใบหูใหญ่มากจนขอบหูสูงกว่าระดับคริชะของมัน มีขาทั้งตัวผู้และตัวเมีย มีเล็บเท้าหลัง 3 เล็บ นิสัยดุร้าย เลี้ยงให้เชื่องได้ยาก น้ำหนักประมาณ 5 ตัน ช้างในประเทศไทยจัดเป็นชนิดช้างเอเชีย และเป็นสัตว์คุ้มครองของไทยมาช้านาน เป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยด้วยเรามาก และธงชาติในอดีตก่อนที่จะเราจะใช้ธงไตรรงค์ เราใช้ธงแดงมีรูปช้างสีขาวอยู่ตรงกลาง ช้างป่าจัดเป็นสัตว์ที่ได้รับการคุ้มครองชนิดแรกของประเทศไทย โดยในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการรักษาช้างป่า ร.ศ. 119 (พ.ศ. 2443) มาบังคับใช้เพื่อควบคุมการล่าช้างป่า และในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พุทธศักราช 2464 เพื่อคุ้มครองและอนุรักษ์ช้างป่าในประเทศไทย ช้างในประเทศไทยมี 2

สถานภาพคือ ช้างป่าและช้างบ้าน โดยช้างบ้านจะเป็นสัตว์พาหนะที่ต้องมีตั้งรูปพรรณ ตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 ส่วนช้างป่าก็อว่าเป็นสัตว์คุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ห้ามล่าหรือพยาภยามล่าห้ามค้า หรือมีไว้ครอบครองช้างป่าและชาガช้างหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากชาガ ห้ามนำเข้าหรือส่งออกช้างรวมถึงชาガ และเป็นสัตว์คุ้มครองตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) อยู่ในบัญชี Appendix 1 ห้ามค้าโดยเด็ดขาด ยกเว้นเพื่อการศึกษาวิจัย หรือเพาะพันธุ์ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้าก่อนจึงจะส่งออกได้ ข้อมูลของกระทรวงเกษตร เมื่อปี พ.ศ. 2509 พบว่ามีช้างบ้านจำนวน 11,277 ตัว กับช้างป่าจากการสำรวจเมื่อปี 2535 พบว่ามีช้างป่าประมาณ 1,975 ตัว

อุปนิสัยความเป็นอยู่

ช้างเป็นสัตว์ป่าที่ดำรงชีวิตที่กระจายอยู่ทุกภาคของประเทศไทย และเป็นสัตว์ที่มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของคนไทยมาอย่างยาวนาน ช้างเป็นสัตว์สังคมที่ชอบอาศัยอยู่รวมกันหลอย ๆ ตัว เรียกเป็นโขลง ๆ ละประมาณ 5-20 ตัว (ช้างป่าเรียกเป็นตัว ช้างบ้านเรียกเป็นเชือก เนื่องจากช้างบ้านได้ผ่านกรรมวิธีประเพณีในการคล้องช้าง) ช้างแต่ละ

* หัวหน้าเขตวิชาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัล จังหวัดหนองคาย และนักศึกษาภาควิชาพิเศษ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากมูลนิธิราชน้ำใจให้เป็นคนไทยด้วยประจามี 2541

โขลงจะมีช้างพังหรือช้างตัวเมียที่มีอายุมากเป็นหัวหน้านำโขลง นำไปหากินและหนีภัย เรียกว่า “แม่แปรด” (อ่านว่า แม่-ປะ-แปรด) ช้างพรายหรือช้างตัวผู้ที่มีขนาดใหญ่ เท่าที่พับเห็นมักแยกออกหากินเฉพาะช้างพรายตัวกัน 2-3 ตัว ช้างตัวผู้ที่มีอายุมากจะมีนิลัยชอบลื้นโดย ชอบหากองอกมาหากินตามลำพัง เรียกว่า “ช้างโคน” จะรวมกลุ่มอีกทีก็ในช่วงฤดูผสมพันธุ์ ช้างอยกหากินทั้งกลางวันและกลางคืน จะพักผ่อนเพียงวันละ 4 ชั่วโมง ช่วงเวลา 23.00-03.00 น. ช้างที่โตเต็มวัยจะมีน้ำหนักถึง 6,000 กิโลกรัม มีความต้องการอาหารต่อวันมากกว่า 200 กิโลกรัม และติ่มน้ำมากกว่าวันละ 300 ลิตร อาหารช้างเป็นพากใบไม้ หน่อไม้ เถาลักษ์ ต้นหญ้า กล้วยทั้งใบและลำต้น ต้นไทร ช้างจะมีเส้นทางหากินเรียกว่า “ต่านช้าง” ห่างจากลูกครึ่งละ 1 ตัว ใช้เวลาในการตั้ง

ท้องนาน 21-22 เดือน ห่างกันราว 3 ปี ลิงจะมีลูกได้อีกครึ่ง แม่ช้างในแต่ละตัวจะมีลูกราว 3-4 ตัวในช่วงวิวัฒนา

ช้างกับวัฒนธรรมไทย

ช้างเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมืองไทยมาช้านาน เป็นสัตว์ชนิดเดียวที่มีความเกี่ยวข้องกับสถาบันหลักของประเทศไทย คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และช้างมีส่วนสำคัญยิ่งที่จะช่วยคงไว้ซึ่งความสมดุลและความหลากหลายของพืชและสัตว์ป่า ตั้งแต่โบราณมา ช้างเป็นจำนวนมากถูกจับมาฝึกใช้งานที่เป็นประโยชน์ ทั้งในยามสงบศึกและยามศึก ช้างฝึกซึ้งเป็นช้างลักษณะพิเศษนั้น เราถือเป็นสัตว์คู่บารมีของพระมหากษัตริย์

๔๕๘